

Peace Brigades International Nederland

Jaarverslag 2006

Inhoudsopgave

Inleiding	2
1 COLOMBIA	4
Cliëntorganisaties in Colombia	6
2 MEXICO	9
Cliëntorganisaties in Mexico	12
3 INDONESIA	14
Cliëntorganisaties in Indonesië	18
Partnerorganisaties in Indonesië op het gebied van Peace Education:	20
4 GUATEMALA	21
Cliëntorganisaties in Guatemala	24
5 NEPAL	25
6 PBI NEDERLAND	28
Vrijwilligers	29
Steunnetwerkgroep	30
Publiciteit	32
Fondsenwerving	33
Financiën	33
7 Het bestuur van PBI NEDERLAND	34
8 Comité van Aanbeveling	34
9 Uitgezonden Nederlandse vrijwilligers in PBI-teams	35

Inleiding

Peace Brigades International (PBI) is een internationale organisatie die zich baseert op de actieve geweldloosheid. In enkele landen zijn teams van PBI-vrijwilligers actief die helpen bij het vergroten van de werkruimte van organisaties en personen die op een geweldloze manier trachten verbetering te brengen in de situatie van een veelal door geweld geteisterde bevolking. Dit gebeurt vooral door het begeleiden van bedreigde personen en het sturen van observatoren naar situaties waar geweldloze groeperingen met geweld worden geconfronteerd.

In 2006 had PBI projecten in Colombia, Mexico, Guatemala, Indonesië en Nepal. Deze projecten zijn in genoemde landen geregistreerd naar lokaal recht en vallen onder de juridische paraplu van PBI.

PBI is een NGO (non-gouvernementele organisatie) opgericht op 4 september 1981 met een internationaal hoofdkantoor in Londen. Doelen van PBI zijn:

- Aan de kaak stellen van mensenrechten schendingen en versterken van de civil society;
- Internationale bewustwording op gang brengen van mensenrechten crisis in conflictsituaties;
- Een internationaal netwerk van betrokkenen opzetten;
- De toepassing van Internationale mensenrechten stimuleren.

PBI Nederland is de Nederlandse sectie van de organisatie. Er bestaan momenteel 18 van zulke secties verdeeld over de wereld. PBI Nederland is als Stichting Internationale Vredesbrigades Nederland een autonome organisatie. Zij werkt aan de ondersteuning van de internationale projecten door:

- Werving, selectie en training van projectvrijwilligers
- Draagvlak versterking voor het werk van PBI onder een breed publiek en de politiek
- Ondersteuning van de projecten financieel en informatief
- Het in stand houden en ondersteunen van de internationale PBI organisatie

In dit jaarverslag treft u een samenvatting aan van wat PBI Nederland in 2006 heeft gedaan en wat er in dit jaar in de projecten is gebeurd.

Over de projecten van PBI kunt u meer lezen in het internationale jaarverslag en op de website van PBI www.peacebrigades.org en van PBI Nederland www.peacebrigades.nl.

“We blijven actief in de strijd tegen straffeloosheid, omdat de moed, de strijd en de volhardendheid van de gemeenschappen het beste voorbeeld zijn om door te gaan met het bouwen van onze dromen voor een Colombia waar gelijkheid en respect heersen voor de mensenrechten, en omdat we kunnen rekenen op de internationale solidariteit en de constante begeleiding van Peace Brigades International. Zij geven ons de ruimte om slachtoffers te verdedigen in juridische processen in afgelegen gebieden van het land omdat ze ons werk zichtbaar maken voor de civiele en militaire autoriteiten (...) en omdat ze de ‘werkruimte’ en de legitimiteit van mensenrechtenorganisaties verdedigen. De begeleiding door PBI is vandaag de dag een van de weinige garanties die we hebben om door te gaan met de strijd voor “vida, la verdad y la justicia” (leven, waarheid en rechtvaardigheid).”

Soraya Gutiérrez Arguello, vicepresident van het advocatencollectief “José Alvear Restrepo (sept. 2006).

1 COLOMBIA

2006 stond in het teken van de herverkiezing van president Uribe en de verde-re demobilisatie van de paramilitairen (begonnen in 2003). Zoals blijkt uit rap-porten van bijvoorbeeld het kantoor van de Hoge Commissaris van de Men-senrechten van de Verenigde Naties hadden ook in 2006 de mensenrechten-organisaties een kwetsbare positie. Er heerste een algemene sfeer van wan-trouwen ten opzichte van het werk van mensenrechtenorganisaties¹

"Ik heb bijzonder veel respect voor mensen die ondanks een uitzichtloze situatie, de moed, kracht en hoop behouden om door te vechten voor een waardig bestaan. Ik voel me zeer vereerd dat ik voor PBI kan gaan werken, een organisatie die dit vreedzame strijden van mensen mede mogelijk maakt, om zo gezamenlijk een rechtvaardiger wereld te realiseren."

Roos Stringer, Vrijwilliger in Colombia

¹ Rapport van de UNHCHR over de situatie in Colombia, E/CN.4/2006/009

Het project

In Colombia zijn continu 32 vrijwilligers aanwezig, verdeeld over 4 teams, in Bogotá, Medellín, Turbo en Barrancabermeja. De teams begeleiden mensenrechtenorganisaties in deze steden, maar gaan ook regelmatig mee als begeleiders op veldtrips.

Er worden in totaal 12 organisaties begeleid (zo'n 2.000 leden) (met kantoren in diverse steden) en drie gemeenschappen van ontheemde personen (meer dan 4.000 personen), daarnaast worden enkele individuele personen begeleid.

Ook organisaties, die niet direct door PBI worden begeleid, hebben baat bij de aanwezigheid van PBI. Veel lokale organisaties hebben als beschermingsstrategie het vormen van samenwerkingsverbanden met andere organisaties. De begeleiding van PBI van één van de organisaties in zo'n verband zorgt ook voor bescherming van de overige organisaties.

Nederlandse vrijwilligers in Colombia 2006

In 2006 zijn de volgende vrijwilligers werkzaam (geweest) in Colombia: Katja Noordam (Bogotá, tot november 2006. Zij gaat in 2007 terug naar Colombia); Moritz Tenthoff (Urabá, tot mei 2007). Natasja van Vlaenderen (Bogotá, tot juni 2007). Roos Stringer heeft de internationale training gevolgd en gaat begin 2007 naar Colombia.

Op een dag kwamen er internationalen, zij brachten me in contact met Justicia y Paz. Zij hebben me geholpen, ze hebben me hoop gegeven.

Enrique Petro Hernandez, leider van een vredesgemeenschap in Colombia, Cubarado (juli 2006)

PBI vrijwilliger Moritz Tenthoff in Urabá, Colombia in 2006

Clïëntorganisaties in Colombia

Bogotá

ASFADDES (Asociación de Familiares de Detenidos-Desaparecidos). Familieleden van Verdwenen en Gedetineerde Personen. Mensenrechtenorganisatie.

CINEP (Centro de Investigación y Educación Popular). Centrum voor volksonderwijs- en onderzoek. Sociale organisatie.

CAJAR (Corporación Colectivo de Abogados José Alvear Restrepo). Advocatencollectief José Alvear Restrepo.

CIJP (Comisión Intereclesial de Justicia y Paz). Interkerkelijke Organisatie Gerechtigheid en Vrede.

MINGA (Asociación para la Promoción Social Alternativa). Vereniging voor een Alternatieve Sociale Bevordering. Sociale organisatie.

CSPP (Comité de Solidaridad con los Presos Políticos). Comité van Solidariteit met de Politieke Gevangenen. Mensenrechtenorganisatie.

OFF (Organización Femenina Popular). Vrouwenorganisatie.

Fundacion Claudia Giron en Ivan Cepeda

Nomadesc Manuel Cepeda Berenice Celeyta

Barrancabermeja

OFP (Organización Femenina Popular). Vrouwenorganisatie.

CREDHOS (Corporación Regional para la Defensa de los Derechos Humanos). Regionale Vereniging voor de Verdediging van de Mensenrechten.

CALP (Colectivo de Abogados Luis Carlos Pérez). Advocatencollectief. Nu nog incidentele begeleiding, bezig met opzetten van overeenkomst met de organisatie voor meer permanente begeleiding.

Medellín

ASFADDES (Asociación de Familiares de Detenidos-Desaparecidos). Familieleden van Verdwenen en Gedetineerde Personen. Mensenrechtenorganisatie.

CSPP (Comité de Solidaridad con los Presos Políticos). Comité van Solidariteit met de Politieke Gevangenen. Mensenrechtenorganisatie.

IPC (Instituto Popular de Capacitación). Volksinstituut voor Onderwijs.

CJL (Corporación Jurídica Libertad). Juridische organisatie.

Comisión Vida Justicia y Paz de la Diócesis de Quibdo. Kerkelijke organisatie.

Urabá

Comunidad de Paz de San José de Apartadó. Vredesgemeenschap San José de Apartadó.

Comunidades de Autodeterminación, Vida y Dignidad del Cacarica. Vredesgemeenschap van Cacarica.

CJL (Corporación Jurídica Libertad). Juridische organisatie.

“Vele gemeenschappen zoals Caracarica zouden misschien niet meer bestaan zonder de begeleiding van PBI... jullie werk resulteert in een mogelijkheid om onze gemeenschappen te beschermen”

Marcos Velasco, CAVIDA

2 MEXICO

Mexico heeft een team van 7 personen in Chilpancingo, hoofdstad van de zuidelijke deelstaat Guerrero die samen met Chiapas en Oaxaca tot de meest gemarginaliseerde staten van Mexico worden gerekend. Vanwege de afwezigheid van internationale organisaties in Guerrero besloot PBI in 2000 om juist daar een team te vestigen.

In 2006 heeft het Mexico project (MEP) een driejarig strategisch plan geïmplementeerd. In dit plan worden de lange termijn doelen gedefinieerd evenals vier thematische richtlijnen:

- Straffeloosheid en toegang tot gerechtigheid
- Militarisering
- Rechten van inheemse en boerenbevolking
- Economisch beleid en mensenrechten

Alle beslissingen wat betreft nieuwe begeleidingen en activiteiten worden genomen op basis van dit strategisch plan. Het kan worden beschouwd als een grote stap vooruit want het geeft het project meer duidelijkheid en richting.

Het jaar 2006 was een jaar van veel politieke en sociale onrust in Mexico. In juli waren er verkiezingen. De verkiezingsuitslag werd sterk in twijfel getrokken en in de maanden na de verkiezingen heeft het Mexicaanse volk op massale wijze geprotesteerd tegen de vermeende verkiezingsfraude en opgeroepen tot hertelling van de stemmen. Het mocht niet baten. In december is de nieuwe president, Felipe Calderón Hinojosa, aangetreden en van het begin af aan heeft hij duidelijk gemaakt dat zijn beleid er een van de "harde hand" zal zijn.

In de deelstaat Oaxaca is sinds mei 2006 sprake van grote sociale onrust. Een massale lerarenstaking is uitgegroeid tot een enorme volksofstand waarbij het volk roept om het aftreden van de gouverneur. Tot op heden is er geen oplossing en er zijn tientallen doden en vele gewonden gevallen. Van het begin af aan hebben er ernstige mensenrechtenschendingen plaatsgevonden en er zijn vele verdwijningen en politieke gevangenen.

PBI heeft sinds het jaar 2000 contacten onderhouden met organisaties en autoriteiten in Oaxaca en toen er in juni een verzoek kwam van het Oaxaqueense mensenrechtenorganisatie netwerk (la Red Oaxaqueña de Derechos Humanos, RODH), kon het team snel reageren en een nieuw ontwikkeld instrument in de praktijk brengen. Bij gebrek aan een vast team in Oaxaca en de logistieke problemen om een "klassieke begeleiding" uit te voeren in Oaxaca, is een tussenoplossing gevonden in de "korte termijnbegeleiding". Een van tevoren vastgestelde periode van aanwezigheid tijdens een speciale activiteit van de verzoekende organisatie. In het geval van de RODH was PBI zowel in juni als in september een week aanwezig tijdens missies van verschillende organisaties om de mensenrechtenschendingen in Oaxaca in kaart te brengen.

Foto: Marjolein van de Water in Oaxaca in 2006 in Mexico

In Guerrero heeft PBI het afgelopen jaar haar werkterrein aanzienlijk vergroot. De militarisering van de berggebieden, waar de meerderheid van de bevolking inheems is, neemt steeds verontrustender vormen aan. De aanwezigheid van PBI in deze gebieden is sterk toegenomen en er is nu sprake van een zeer regelmatige begeleiding van bedreigde mensenrechtenactivisten in de gemilitariseerde zones in de bergen en in de indianendorpen in de regio.

In januari 2006 is er een kantoor geopend in Mexico Stad. In dit kantoor is geen vast team aanwezig maar het fungeert als verblijf- en werkplaats voor de vrijwilligers tijdens activiteiten in de hoofdstad. De belangrijkste activiteit in de hoofdstad is het onderhoud met federale autoriteiten en leden van het congres. In het afgelopen jaar is de positie van PBI wat deze contacten betreft sterk verbeterd en ook in het contact met de verschillende ambassades in Mexico is er vooruitgang geboekt. Verschillende ambassades hebben op een zeer constructieve manier gereageerd in september toen Francisco Cerezo, een van de cliënten, een doodsbedreiging ontving. Verscheidene hebben hem in hun ambassade ontvangen en er is dankzij PBI veel meer aandacht voor zijn zaak en het werk van het Comité Cerezo. Het versterken van de relatie met ambassades is momenteel een prioriteit in het Mexico project.

“Zonder de begeleiding van PBI, zou ik het veel moeilijker hebben om de vrijlating van politieke gevangenen en gewetensgevangenen te realiseren. Sinds februari 2002, dat we door jullie worden bijgestaan, zijn de doodsbedreigingen en intimidaties door de Mexicaanse overheid enorm gedaald. Onze dankbaarheid en erkenning voor jullie werk als verdediger van mensenrechten activisten”

Francisco Cerezo Contreras, Cerezo Committe

Cliëntorganisaties in Mexico

Mexico Stad

Emiliana y Francisco Cerezo Contreras (Comité Cerezo) Een organisatie in de hoofdstad México DF die strijdt voor de bevrijding van politieke gevangenen en het aan de kaak stellen van de mensenrechtensituatie en martelingen in de federale gevangenissen in het land.

Guerrero

Asociación de Familiares de Detenidos, Desaparecidos y Víctimas de Violaciones a los Derechos Humanos en México (AFADEM) Organisatie van Familieleden van Gevangenen en Verdwenen Personen en Slachtoffers van Mensenrechtenschendingen in Mexico. In het bijzonder hun vice-voorzitster Tita Radila Martínez

Centro de Derechos Humanos de la Montaña “Tlachinollan” Mensenrechtenorganisatie die zich met name inzet voor de rechten van de inheemse bevolking in Guerrero. PBI begeleidt sinds 2003 werknemer van het kantoor in Ayutla en sinds november 2006 ook aan medewerkers van het kantoor in Tlapa. In beide gevallen worden ze begeleidt tijdens hun werkzaamheden in Indianen dorpen die gesitueerd zijn in zeer gemilitariseerde omgeving.

Organización de Pueblos Indígenas Me’Phaa (OPIM) Organisatie van Indiaanse (Me’Phaa) volkeren die zich bezighoudt met het bewust maken van de Indiaanse bevolking van hun rechten, het vertalen van inheemse talen naar het Spaans in aangiften van mensenrechtenschendingen etc.

Organización de Mujeres Campesinas de la Sierra de Petatlán (OMESP) Organisatie van boerenvrouwen die ecologische en zelfvoorzienende landbouw introduceert in de zone. Ook strijdt ze tegen de illegale houtkap wat reden is voor conflicten met de lokale machthebbers.

Oaxaca

Red Oaxaqueña de Derechos Humanos, RODH Oaxaqueense mensenrechtenorganisaties netwerk

3 **INDONESIË**

Het Indonesië Project (IP) is in 2006 meegegroeid met de veranderingen in het land. De situatie in de autonome provincie Aceh is sinds de overeenkomst tussen het Aceh Bevrijdingsleger (GAM) en de Indonesische regering in augustus 2005 nog altijd stabiel. De eerste lokale verkiezingen leverden een ruime overwinning op voor ex-GAM leiders Yusuf Irwandi en Muhammed Nazar. De grootste uitdagingen voor de voormalig separatisten liggen in het post-tsunami reconstructieproces, wat nog steeds te wensen overlaat, het binnen de perken houden van corruptie, de reïntegratie van ex-strijders en de manier waarop de Sharia wetgeving, wetten gebaseerd op Islamitische geschriften, zich in het dagelijkse leven van de burgers manifesteert. Met name de invloed op het gaan en staan van vrouwen baart zorgen, daar implementatie door de speciale Sharia politie niet zelden willekeurig wordt toegepast en de grenzen van hun gezag niet duidelijk zijn afgebakend.

Papua heeft het afgelopen jaar een aantal turbulente ontwikkelingen doorgemaakt. In maart is een studentendemonstratie in Abepura/Jayapura fiks uit de hand gelopen wat heeft geleid tot de dood van vier politieagenten en een militair van de luchtmacht. De demonstratie was gericht tegen de Amerikaanse goud-en kopergigant Freeport in Timika, gelegen aan de zuidzijde van Papua's grootste bergketen. Het bedrijf is verantwoordelijk voor grootschalige vervuiling van rivieren, maar draagt nauwelijks bij aan de welvaart van de lokale bevolking. Als reactie op de schermutselingen en de dood van de agenten en de militair zijn talloze arrestaties verricht en razzia's uitgevoerd in studentencomplexen, wat heeft geleid tot een compleet geladen sfeer.

In de lente van 2006 is in Papua een nieuwe gouverneur, Barnabas Suebu, aangetreden. Suebu's belofte meer aandacht te besteden aan behoud van de natuurlijke hulpbronnen alsmede aan de ontwikkeling van het achtergestelde Papua, daarbij de wensen van de inheemse Papua's in acht nemend, heeft geleid tot algemeen optimisme. Naast plannen voor opdeling van de provincie in twee nieuwe, is de implementatie van de speciale autonomiestatus, die Papua beloofd is, maar slechts in beperkte mate is uitgevoerd, een lopend item.

Het relatief stabiele klimaat in beide provincies heeft ervoor gezorgd dat de in 2005 aangevangen toename van behoefte aan Participatory Peace Education (PPE) en een afname van verzoeken om Protective Accompaniment (PA) ook in 2006 een complete trend was. Desalniettemin heeft PBI, naast het (mede)faciliteren en organiseren van workshops in het kader van Peace Education ook in 2006 weer veel PA's uitgevoerd, zowel in Papua als in Jakarta.

Protective Services (PS)

PS omvat meer dan alleen de fysieke beschermende begeleiding van cliënten naar hun kantoren, huizen en tijdens dienstreizen. Het omvat alle activiteiten die de mensenrechtenverdedigers kracht bijzetten door te gaan met hun werk. Andere activiteiten zijn bijvoorbeeld het plegen van telefoontjes om op de hoogte te blijven van het welzijn van de cliënt en meer in het algemeen om te zorgen dat mogelijke agressors weten dat de teams blijvend contact hebben met die mensenrechtenactivisten. Het onderhouden van een uitgebreid steunnetwerk, zowel nationaal als internationaal is erg belangrijk voor de effectiviteit van PS.

Participatory Peace Education (PPE)

PPE is gebaseerd op een werkwijze waarbij de deelnemers niet worden getraind op een belerende of voorschrijvende manier maar waarbij ze worden gestimuleerd manieren te zoeken voor conflictoplossing die passen in hun specifieke sociaal-culturele context. Er worden wel modellen gepresenteerd die op veel plaatsen positief gewerkt hebben maar deze worden tijdens de training aangepast al naar gelang de behoeftes van de deelnemers.

Aceh

Om beter aan de nieuwe Sharia wetgeving te voldoen heeft het Aceh team het PBI huis zodanig gereorganiseerd, dat mannen en vrouwen niet meer op dezelfde verdieping wonen. Daar het vredesproces in Aceh ook in 2005 succesvol is doorgezet, is het team zich in 2006 bijna geheel gaan richten op Participatory Peace Education. Cliënten voelen zich niet langer bedreigd, maar er is wel een grote behoefte aan vreedzame conflictoplossing en kanalen om zich daarover te uiten.

Het Atjeh team bestond voor het grootste deel van 2006 uit vijf mannen en vrouwen, van wie twee met de Indonesische nationaliteit. De aanvragen voor het mede organiseren van workshops blijven toestromen. PBI werkt altijd met een partnerorganisatie waarmee in samenwerking een “needs assessment” gedaan wordt met de doelgroep van de workshop. Het Atjeh team is in 2006 met zeer verschillende organisaties en doelgroepen in zee gegaan. Activiteiten varieerden van een “Peace Camp” voor middelbare schooljeugd tot workshops voor interne vluchtelingen, gericht op het verhogen van bewustzijn voor mensenrechten.

PBI Indonesia Training van Trainers over
“Vrouwen en Vredesopbouw” met Flower Aceh

Jakarta

Het Jakarta team wordt sinds eind 2006 gesteund door een nieuw (coördinatie)kantoor in Yogyakarta, de stad waar nieuwe vrijwilligers hun taalschool doorlopen. Het team is in 2006 na een tekort van vrijwilligers weer versterkt tot een team van 5 en met een nieuwe cliënt: Suciwati Munir, weduwe van wijlen mensenrechtenactivist Thalib Munir Said, die in 2005 tijdens een Garudavlucht naar Amsterdam vergiftigd is. De enige veroordeelde in de zaak, Garudapiloot Pollycarpus, is

eind 2006 vrijgelaten, nadat hij in hoger beroep werd vrijgepleit van medeplichtigheid aan de moord. Dit was een harde klap in het gezicht van alle Indonesiërs die zich bekommeren om mensenrechten en een stap terug in het onafhankelijk functioneren van het Indonesisch rechtssysteem. Suciwati probeert met zowel nationale als internationale steun nog steeds een nieuw onafhankelijk onderzoek gestart te krijgen en de daders voor het gerecht te brengen. Haar strijd is symbolisch geworden voor alle Indonesiërs die nog steeds wachten op gerechtigheid van de staat.

Op verzoek van cliënt WALHI (Friends of the Earth Indonesia) heeft het Jakarta team in maart een demonstratie tegen de Amerikaanse mijnbouwgi-gant Freeport gemonitord. Het contract met WALHI is verlengd tot januari 2008. WALHI verwacht in de toekomst voornamelijk problemen tussen lokale gemeenschappen, de regering en grote bedrijven. De plannen van de huidige Indonesische regering om 's werelds grootste palmolieproducent te worden verhogen de druk op de natuurlijke rijkdommen van Indonesië. Met de uitbreiding van plantages worden lokale gemeenschappen steeds meer in het nauw gedreven en zo wordt ook de kans op conflicten in deze gebieden steeds groter. WALHI heeft PBI gevraagd om in die gebieden, waar milieu- en gemeenschapsactivisten vaak met bedreigingen te maken hebben, Protective Accompaniment te gaan leveren.

Papua

Na een nieuw team in Wamena in de Centrale hooglanden in 2005, heeft het IP nu een derde team in Papua, geheel gericht op PPE. Dit team is evenals het vijfkoppige PS team gevestigd in Jayapura, maar kan op verzoek van partnerorganisaties workshops in heel Papua mede organiseren en faciliteren. Alhoewel het Wamena team gedurende 2006 een aantal keer PA's heeft uitgevoerd, is het zich langzamerhand steeds meer op PPE gaan richten, aanvankelijk met het openen van een Peace Library en het organiseren van Peace Film Nights, maar straks in 2007 ook met workshops in samenwerking met het team in Jayapura.

Het PS team in Jayapura is tot ieders vreugde in oktober vorig jaar verhuisd naar een ruimer en comfortabeler huis. Het team heeft voor cliënt PBHI, gericht op rechtshulp en mensenrechten, van juni tot september een reeks belangrijke PA's uitgevoerd. Twee van de advocaten van PBHI verdedigden 7 verdachten van de Abepura zaak in maart datzelfde jaar, hierboven beschreven. Alhoewel alle verdachten hoge gevangenisstraffen hebben gekregen en onderzoeksmethoden op

zijn minst dubieus genoemd kunnen worden, waren de advocaten tevreden met de aanwezigheid van de PBI vrijwilligers, welke volgens hen de algehele rechtsgang goed heeft gedaan, al was het alleen maar om het gedrag van veiligheidstroepen in en rond de rechtbank, vaak een bron van intimidatie voor lokale bevolking, in toom te houden.

In 2006 waren er binnen het Indonesië project vier Nederlandse vrijwilligers actief, te weten: Julie van Dassen, die haar contract in mei beëindigde, Tessa de Ryck, Mascha Koekkoek en Huibert Oldenhuis.

Clïëntorganisaties in Indonesië

Aceh

PB-HAM (Aceh) (*Pos Bantuan Hukum dan HAM, Human Rights and Legal Aid Post*). Mensenrechtenorganisatie. Ze hebben dekkantoren in zes districten in Aceh. Ze documenteren mensenrechtenschendingen en verwijzen mensen door naar andere organisaties.

RPuK (Aceh) (*Tim Relawan Perempuan untuk Kemanusiaan, Women's Volunteer Team for Humanity*). NGO voor steun aan vrouwen en kinderen. Ze hebben vier programma's: economische empowerment, alternatieve educatie, psychosociale ondersteuning en noodhulp. Ze hebben een trauma en counseling programma wat zich ook richt op kinderen. Na de tsunami geven ze veel hulp aan vrouwen en kinderen in de opvangkampen.

LBH-APIK (Aceh) (*Lembaga Bantuan Hukum – Assosiasi Perempuan Indonesia untuk Keadilan, Legal Aid Organization – Association of Indonesian Women for Justice*). NGO voor steun aan vrouwen. Hun werk is gerelateerd aan rechtsbijstand, educatie en het verspreiden van informatie door publicaties en documentatie.

LBH (Aceh) (*Lembaga Bantuan Hukum, Legal Aid Organization*). NGO voor o.a. burgerrechten en rechtshulp. Hun meest vooraanstaande advocate kwam om tijdens de tsunami.

Flower Aceh (Aceh). Vrouwenorganisatie. Ze richten zich op economische steun en op de empowerment van vrouwen in het algemeen. Ook richten ze zich op slachtoffers van verkrachtingen en slachtoffers van mensenrechtenschendingen.

Koalisi NGO HAM (Aceh) (Coalition of Non-Governmental Organisations for Human Rights, Aceh). Netwerk van NGO's voor o.a. rechtshulp en het verzamelen van mensenrechtengegevens.

PPHAM (Aceh) (*Perhimpunan Pemantau HAM*, Human Rights Monitoring Association). Mensenrechtenorganisatie. Richt zich op onderzoek naar mensenrechtenschendingen ook begaan na de tsunami in de IDP kampen. Ze werken samen met Komnas HAM en andere lokale NGO's.

Jakarta

PBHI (Jakarta) (*Perhimpunan Bantuan dan HAM Indonesia* – Indonesia Legal Aid and Human Rights Association). Mensenrechtenorganisatie gevestigd in Jakarta. Sinds 1996 werken ze aan de bescherming van mensenrechten en promotie daarvan door middel van trainingen, onderzoek en het geven van juridische bijstand aan de slachtoffers.

WALHI (Jakarta) (*Wahana Lingkungan Hidup Indonesia*, Friends of the Earth, Indonesia). Landelijk milieuorganisatie. Het kantoor in Jakarta is momenteel als enige cliënt n.a.v. geboden hulp aan een buurt ten zuiden van Jakarta waar de mensen protesteren tegen de aanwezigheid van een vuilverwerkingsbedrijf.

Papua

KontraS (Papua) (Commission for the Disappeared and the Victims of Violence). Mensenrechtenorganisatie. Voert acties en lobby's voor vermiste mensen en hun familieleden ook voor slachtoffers van geweld en doet onderzoek naar verdwijningen en geweldplegingen, monitoren bij demonstraties en richten zich op dialoog.

Partnerorganisaties in Indonesië op het gebied van Peace Education:

Papua

ALDP (Aliansi Demokrasi untuk Papua, *Alliance Democracy for Papua*). NGO die streeft naar democratie en gerechtigheid in Papua middels ondersteuning van lokale aspiraties.

LBH Papua (Lembaga Bantuan Hukum, *Legal Aid Foundation*). NGO met activiteiten gericht op advocacy, educatie, dialoog en legale verdediging voor slachtoffers van mensenrechtenschendingen.

KPP (Kantor Pemberdayaan Perempuan, *Office for the empowerment of women*). Regeringsorganisatie voor steun aan vrouwen en kinderen.

“Vanwege mijn werk als mensenrechtenactiviste ben ik geïntimideerd, geterroriseerd en gevangen genomen. Ik moest geëvacueerd worden in een vrachtvliegtuig, ik dacht zelfs dat ik het land moest ontvluchten. Sinds ik beschermd word door PBI voel ik me veel veiliger. Ik verricht mijn werk meer openlijk en met zelfvertrouwen, ik hoef me ook niet meer te verbergen”.

Matius Murib, KontraS Papua

4 GUATEMALA

Eind 1996 kwam in Guatemala middels een aantal vredesakkoorden een einde aan een 36 jaar lang durend intern gewapend conflict. Een periode die vooral werd gekenmerkt door massamoorden, buitengerechtelijke executies en verdwijningen van vele burgers. Na het sluiten van het vredesakkoord ontstond er meer ruimte voor mensenrechten- en andere burgerorganisaties om activiteiten te ontplooiën zonder direct met represailles te worden geconfronteerd. Dit was voor PBI de aanleiding om in maart 1999 na 16 jaar aanwezigheid in Guatemala het team terug te trekken. PBI bleef evenwel de gebeurtenissen op afstand volgen en onderhield haar contacten met diverse organisaties. Naar aanleiding van het weer oploeiende geweld, bedreigingen en andere vormen van schendingen van mensenrechten werd PBI door diverse organisaties gevraagd terug te keren. In april 2002 besloot PBI het project te heropenen en een jaar later trad een team van drie vrijwilligers in Guatemala aan.

In 2006 bestond het team van PBI in Guatemala uit gemiddeld 8 à 9 personen. Vanaf december 2006 maakt de Nederlandse vrijwilliger Jack van Luytelaar deel uit van het team. De wijze waarop PBI begeleiding biedt is niet veranderd. Deze begeleiding kan bestaan uit fysieke begeleiding in verschillende vormen van intensiteit, uit “begeleiding” middels publicaties of uit “politieke” begeleiding. Met dit laatste wordt bedoeld dat het project bij lokale, nationale en/of internationale autoriteiten en niet-gouvernementele organisaties aandacht vraagt voor de door het team in Guatemala begeleide organisaties ontvangen bedreigingen of grovere vormen van schendingen van de mensenrechten. Een aantal van de door PBI begeleide organisaties werkt op het gebied van de mensenrechten en de strijd tegen de straffeloosheid. Daarnaast begeleidt PBI een paar boerenbewegingen, een organisatie die zich richt op de versterking van de positie van de indianen, enkele ecologische bewegingen en een aantal vakbonden.

Tien jaar na het sluiten van de vredesakkoorden bevindt het land zich in een nog steeds voortdurende geweldsspiraal die in een olopend tempo het verlies van mensenlevens met zich meebrengt. Hoewel het jaarlijks aantal doden (2006: 5885)

als gevolg van geweldsdelicten vergelijkbaar is met dat van de jaren van het intern gewapend conflict, kan men niet stellen dat de oorzaken vergelijkbaar zijn. Philip Alston, speciaal VN-rapporteur voor buitengerechtelijke moorden, stelde tijdens zijn bezoek aan het land in augustus 2006 dat “Guatemala een goed land is om een moord te plegen”. Hij sprak zijn zorgen uit over het onvermogen van de staat de misdaad te bestrijden en hij kwalificeerde de paar procent van de gevallen waarin een moord leidt tot aanhouding en veroordeling van de daad “indrukwekkend laag”. “Deze straffeloosheid en het gebrek aan onderzoek en veroordelingen maken dat bijna alle geweldsdoden de verantwoordelijkheid van de staat zijn”, aldus Alston.

In de pers worden de doden deels toegeschreven aan de “gewone” misdaad, zoals drugshandel, bende-oorlogen en overvallen, deels worden mensenrechtenorganisaties geciteerd die spreken over buitengerechtelijke executies en sociale schoonmaak.

De regering van president Berger zoekt naar mogelijkheden om de nationale politie te versterken: 3000 militairen zijn ingezet om gezamenlijk met de politie te waken over de veiligheid op straat. De sociale organisaties in Guatemala zijn zeer bezorgd over deze “militarisering” van het land. Dit is in flagrante strijd met de vredesakkoorden. Het vertrouwen van de burgers in de rechtsstaat zal gezien de rol van het leger gedurende de jaren van het interne gewapende conflict verder afnemen, zo is hun verwachting.

Volgens de Movimiento Nacional por los Derechos Humanos (MNDH, nationale beweging voor de mensenrechten) is het aantal door hen geregistreerde aanvallen op verdedigers van de mensenrechten in 2006 met 19% toegenomen tot 278. De zwaarst aangevallen sectoren zijn de organisaties die vechten tegen de straffeloosheid, gevolgd door vakbonden en boerenbewegingen.

De toegang tot of het recht op (landbouw)grond blijft een voortdurende bron van sociale conflicten. In Guatemala ontbreekt een deugdelijk kadaster noch is er sprake van enige vorm van juridische erkenning van inheems eigendom van gemeenschappelijke gronden. Gedwongen ontruiming vinden nog steeds plaats, evenals onteigening van gronden van inheemse gemeenschappen, schendingen van de rechten van boerenarbeiders, repressie en bedreigingen. De vooruit-

zichten op een vreedzame, duurzame oplossing van dit type conflicten zijn laag gezien de hoge mate van straffeloosheid in dit land.

Daarnaast worden er enkele megaprojecten gepland die de infrastructuur van het land moeten versterken. Dit heeft de belangstelling opgewekt van een aantal nationale en internationale ondernemingen (mijnbouwmaatschappijen, de olie-industrie en energiebedrijven die waterkrachtcentrales willen bouwen). In het verleden zijn al op grote schaal concessies verleend aan dit type ondernemingen, met name aan diverse mijnbouwbedrijven. Deze concessies worden met het zicht op een versterkte infrastructuur economisch gezien steeds interessanter met als gevolg een toenemende druk op beschikbare gronden. De boeren- en milieubewegingen die we begeleiden zoals UVOC, MTC en Madre Selva zijn in toenemende mate bezig met de bewustmaking van de lokale gemeenschappen. Hierbij worden zij enigszins geholpen door binnenlandse wetgeving die volksraadplegingen voorschrijft betreffende goedkeuring of afwijzing van mijnbouw in hun regio.

De effecten van de globalisering, het probleem van de toegang tot de grond en de hoge mate van straffeloosheid baart het PBI-project grote zorgen over de veiligheid van de verdedigers van de mensenrechten in Guatemala. De sociale organisaties hier verwachten dat de aanstaande verkiezingen (in september 2007 wordt een nieuwe president gekozen) leiden tot een verdere stijging van het aantal doden door geweld.

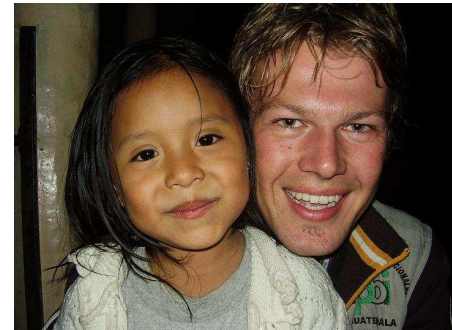

Foto: Sander Otten in 2006 in Guatemala voor PBI

Clïëntorganisaties in Guatemala

Unión Verapacense de Organizaciones Campesinas, UVOC. Unie van inheemse boerenorganisaties in Verapaz.

Coordinadora Nacional de Pobladores y Áreas Marginales de Guatemala, CONAPAMG.

Organisatie die zich met het landprobleem in Guatemala bezighoudt, met name het legaliseren van door landloze personen bezette terreinen in Guatemala Stad.

Asociación de Amigos del Lago Izabal. (Vereniging van Vrienden van het Izabal-meer). Milieuorganisatie.

Colectivo Madre Selva. (Collectief Moeder Jungle). Milieuorganisatie die zich inzet tegen de exploitatie van Guatemalaanse natuurlijke rijkdommen door buitenlandse bedrijven.

Sindicato de Trabajadores de la Empresa Industria de Café, SITINCA, Vakbond van een koffiefabriek.

Coordinadora Nacional de Viudas de Guatemala, CONAVIGUA. Nationale weduwenorganisatie van Guatemala die zich o.a. inzet voor het opgraven van vermoorde mensen uit de tijd van de burgeroorlog.

Sindicato de Trabajadores de Bocadeli, SITRA Bocadeli. Vakbond van een fabriek in voedingswaren.

Municipalidad Indígena de Sololá. Het Indiaanse bestuur van de gemeente Sololá. Orgaan dat de Mayagemeenschappen in Sololá vertegenwoordigt.

Fundación Maya, FUNDAMAYA. Maya-organisatie.

5 NEPAL

Achtergrond/context

Begin 2005 pleegde Koning Gyanendra van Nepal een coup en greep de macht om met kracht een einde te maken aan een reeds tien jaar durend conflict tussen de regering en Maoïsten. De voornaamste politieke partijen boden weerstand en na weken van protest in april 2006 heeft de koning gecapituleerd en de macht teruggegeven aan het parlement. Hierop hebben de Maoïsten een staakt-het-vuren afgekondigd en met de politieke partijen een overeenkomst gesloten om samen te werken om de monarchie te ontmantelen. Het land wordt op dit moment bestuurd door zeven politieke partijen, waar de Maoïsten geen onderdeel van uitmaken. De verkiezingen en een nieuwe grondwet worden voorbereid. De Maoïsten zijn niet overal tevreden met de inspraak die zij krijgen waardoor er momenteel weer veel onrust in het land is.

“De internationale aanwezigheid helpt ons Dalits om sterker te zijn. We zijn dan in staat om de problematiek internationaal kenbaar te maken en druk uit te oefenen op de lobby. We hebben ook geen keus: ofwel we nemen risico's of we blijven onderdrukt. De problemen bereiken nooit de internationaal politiek”

Dalit mensenrechten activiste

Veiligheid, Bescherming en Hulpprogramma

In 2006 is het Nepal Project van PBI begonnen met de implementatie van programma “Veiligheid, Bescherming en Hulp” in Nepal. De activiteiten zijn een vervolg op een aantal beoordelingsmissies en veiligheidstrainingen van PBI die in 2004 en 2005 in het hele land hebben plaatsgevonden.

In mei en juni 2006 voerde PBI-Nepal twee vervolgveldonderzoeken uit. De veldonderzoeken brachten onze veldvrijwilligers in tien districten in het oosten en het westen van Nepal en vergrootten de kennis van de situatie van mensenrechtenverdedigers buiten Kathmandu en versterkten de relatie van PBI met lokale organisaties.

Het Nepal-programma bestaat uit drie projecten:

- Internationale beschermende aanwezigheid om de veiligheidssituatie van vredes- en mensenrechtenactivisten in de gaten te houden en in actie te komen als dat gewenst is.
- Het verschaffen van de noodzakelijke kennis en middelen over beveiliging aan sleutelpersonen op het gebied van mensenrechten - met name vredes- en mensenrechtenactivisten - zodat zij veiligheid in hun werkplannen en programma's kunnen opnemen.
- Internationaal lobbywerk voor de bescherming van Nepalese vredes- en mensenrechtenactivisten.

De belangrijkste resultaten die zijn geboekt in deze projecten zijn de volgende:

1. Beschermende begeleiding:

Van februari tot en met april 2006 verzorgde PBI-Nepal de begeleiding van coalities van lokale mensenrechtenorganisaties die monitorteams uitzonden tijdens de protesten van de "King's crackdown" en de daaropvolgende demonstraties genaamd "Jana Andolan II".

In de tweede helft van 2006 heeft PBI-Nepal formeel een kantoor geopend in Kathmandu, bestaande uit een team van 5 à 6 veldvrijwilligers, om een internationale beschermende aanwezigheid te verzorgen. Daartoe is samenwerking in gang gezet met sleutelfiguren uit de mensenrechtenwereld en met lokale mensenrechtenorganisaties, en wordt er genetwerkt bij autoriteiten.

PBI-Nepal heeft in oktober 2006 haar eerste formele begeleidingsverband tot stand gebracht, met "Advocacy Forum". Dit is een zeer gerespecteerde Nepalese non-profit NGO die zich bezighoudt met de promotie van het recht en het verdi-

gen van internationale mensenrechtenstandaards in Nepal. Zij onderzoekt zaken van misbruik, gepleegd door zowel de staatsveiligheidsdiensten als de Maoïsten.

2. Kennis en middelen verschaffen:

Er is een mensenrechtendesk opgezet in Kathmandu, met activiteiten die zich regelmatig tot in de meeste Nepalese provincies uitstrekken.

Veiligheidsplannen zijn opgesteld en geïmplementeerd bij tenminste 16 Nepalese mensenrechtenorganisaties.

Minstens 86 mensenrechtenverdedigers zijn getraind als veiligheidspersonen voor hun eigen organisatie en zij trainen/coachen hun collega's.

PBI-Nepal teamlid Lucy Carver (UK) met een van de mensenrechtenmonitoren van INSEC tijdens protesten in Kathmandu, Nepal

3. Internationaal lobbywerk:

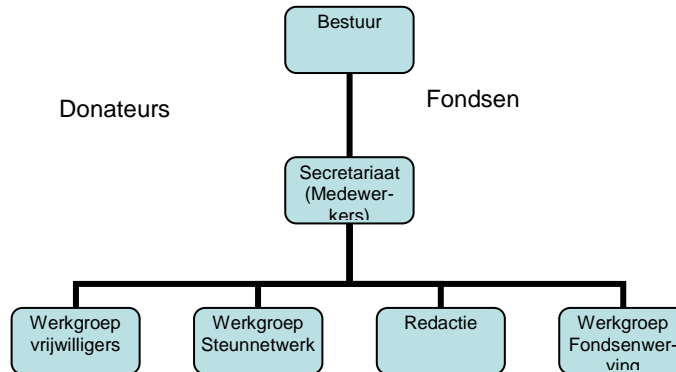
PBI-Nepal leidt veel netwerkbijeenkomsten met internationale politieke sleutelpersonen om onze beschermingscapaciteit te steunen. PBI-Nepal heeft veel relaties aangeknoopt met verschillende diplomatieke missies, ontwikkelingsorganisaties/donoren, internationale en regionale NGO's en organisaties van de Verenigde Naties (Bureau van de Hoge Commissaris van de Mensenrechten, UNICEF, UNDP).

"PBI should be very proud they gave strong protection during that time. There was lots of attention from the international community, and we could judge who could do the job."

Suvash Darnal, Chairperson, Collective Campaign for Peace –Nepal (COCAP)

6 PBI NEDERLAND

ORGANISATIESTRUCTUUR VAN PBI NEDERLAND

Toelichting van het werk van Peace Brigades International Nederland geven we aan de hand van de werkzaamheden door de verschillende werkgroepen, gecoördineerd door medewerkers op kantoor.

Vrijwilligers

De vrijwilligerswerkgroep houdt zich bezig met de werving van Nederlandse vrijwilligers voor uitzending naar de PBI-projecten. De ook in 2006 gevoerde procedure voor aanmelding en selectie van vrijwilligers is: deelname aan een Informatiedag, deelname aan een nadere Kennismakingsdag, begeleiding door de desbetreffende projectcontactpersoon en tenslotte deelname aan de Europese training (en tevens eindselectie) voor het gekozen project. De werkgroep organiseerde in 2006 na de voorafgaande landelijke Informatiedag van april een Kennismakingsdag en na de Informatiedag van oktober vanwege grote belangstelling zelfs twee Kennismakingsdagen..

De informatiedag in april trok 31 belangstellenden. De interesse was groot, blijvende interesse bleek tijdens de kennismakingsdag op 27 mei waar 15 mensen waren. De kantine bij Amnesty was zeer geschikt als ruimte voor de informatiedag. In oktober hadden we 83 geïnteresseerden op de informatiedag, daar zijn 23 van doorgedaan naar de kennismakingsdag. De kandidaten hadden opvallend veel reiservaring. Ook het opleidingsniveau was hoog.

Van de geïnteresseerden worden 6 mensen uitgezonden en ongeveer 20 blijven belangstellend, zij willen niet op korte termijn weg. In 2006 heeft PBI Nederland 3 vrijwilligers in Colombia gehad, 6 in Indonesië, 1 in Mexico en 1 in Guatemala.

Er is een handboek voor PBI vrijwilligers uitgekomen. Dit handboek voor aankomende projectvrijwilligers biedt uitgebreide nuttige informatie over PBI. Ook alle onbetaalde medewerkers in Nederland hebben een exemplaar gekregen.

In september is een lobbytraining door het Bureau Beleidsbeïnvloeding Ontwikkelingssamenwerking (BBO) aan Nederlandse PBI vrijwilligers gegeven. De training behandelde een algemene basis over lobby en beleidsbeïnvloeding, werken in platforms en lobby voor geld.

Steunnetwerkgroep

Deze werkgroep verzorgt het onderhouden en uitbreiden van het Steunnetwerk voor alle projecten van PBI. In het kader van dit Steunnetwerk kunnen wij een beroep doen op diverse kamerleden, europarlementariërs, NGO's en ambassades die bereid zijn om hun stem te laten horen voor en steun te verlenen aan de PBI-projecten. In 2006 is het Steunnetwerk in Nederland enkele malen geactiveerd.

Leden van de Steunnetwerkgroep zijn in 2006 deel gaan nemen aan de politieke platforms in Nederland die zich bezighouden met de landen waar PBI actief is: het Nepal Platform, het Colombia Platform, het Indonesië Platform. Met het Guatemala Platform wordt contact onderhouden en zodra er een PBI kandidaat is zal die gaan deelnemen. Voor Mexico is geen Platform.

Na de lobbytraining voor PBI NL in september hebben gesprekken met ambtenaren van buitenlandse zaken voor Indonesië en Colombia plaatsgevonden. Het bezoek van mensenrechtenverdedigers en cliënten van PBI uit Indonesië en Colombia hebben veel effect gehad bij het leggen en heractiveren van contacten met organisaties, politiek, ambtenaren en pers.

In december was er een borrel van de mensenrechtenambassadeur, PBI was ook uitgenodigd.

Lobbytraining door BBO aan PBI Nederland vrijwilligers
september 2006

Mensenrechtenverdedigers op bezoek

Maya Laurent en Herman Katmo van de Indonesische organisatie PBHI (Legal Aid and Human Rights Association) waren in november bij PBI Nederland op bezoek. Ze hielden een lezing en discussie avond in De Kargadoor in Utrecht voor 25 mensen waaronder CMC en Pro Papua. Hierbij werd ook de documentaire getoond die PBHI heeft gemaakt over de Casus Abepura. Ook was er een documentaire en discussie avond met medewerking van Amnesty International en professor Gerry van Klinken voor ongeveer 20 mensen

Er waren gesprekken met mensenrechtenambassadeur meneer De Klerk en Eric Verwaal van Buitenlandse Zaken. Van de Eerste kamer is gesproken met de heer Eimert van Middelkoop van de Christen Unie. Gesprekken met Nederlandse organisaties als HAPIN (Hulp aan Papua's in nood), ICCO en Justitia et Pax vonden plaats.

Wim Westerbaan begeleidde de gasten naar België en vertegenwoordigde PBI Nederland. Ze hadden in Brussel gesprekken met Christiaan Tanghe van Buitenlandse Zaken en Mr. Andreas List and Mr. V. Depaigne: Desk officer and desk officer voor Indonesië van de Europese Commissie.

David Wilson Huita, een van de leiders van de Vredesgemeenschap San Jose de Apartado in Colombia is op 10, 11 en 12 december bij PBI Nederland als gast geweest. Hij heeft op Internationale Mensenrechtendag een lezing in het Latijns Amerika Centrum gegeven voor zo'n 40 mensen. Daarbij werd hij voor Noticias geïnterviewd en voor het blad Amnesty in Actie.

Op maandag en dinsdag had hij een vol programma met gesprekken met medewerkers van de Pv/dA bij de Tweede Kamer, Max Havelaar, Solidaridad, Cordaid, de Wereld Omroep en anderen. Het was voor velen indrukwekkend om zijn verhaal te horen en de dvd over San Jose te zien. Het maakt weer eens duidelijk waarom PBI hard nodig is.

Publiciteit

De vrijwillige redactie van PBI Nederland voor de nieuwsbrief en site is in 2006 uitgebreid.

Er zijn ongeveer 10 spreekbeurten gehouden door oud vrijwilligers. Onder andere bij de bibliotheek in Amsterdam met ongeveer 15 deelnemers, bij het Verzetsmuseum, bij de Expeditie in Amersfoort waar 13 deelnemers waren, in België bij een Amnesty bijeenkomst en bij de regiodag van Amnesty Noord in Groningen.

In de media is aandacht besteed aan PBI, o.a. in La Chispa, het Nederlands Dagblad, op de website van Amnesty International, in het stadsblad van Amersfoort, in de zomeruitgave van Amnesty in Actie en aan de gasten van PBI.

Tijdens de bevrijdingsdag hadden we in Amsterdam op het Museumplein een stand. Tijdens het Nederlands Sociaal Forum in Nijmegen op 20 mei hadden we een stand, een workshop en een filmvertoning.

PBI Nederland heeft in 2006 twee nieuwsbrieven uitgegeven. In april werd een Jaardag georganiseerd voor medewerkers en donateurs van PBI Nederland met zo'n 40 bezoekers bij Amnesty International in Amsterdam.

Fondsenwerving

PBI Nederland is dit jaar financieel eveneens in staat geweest om een parttime betaalde kracht (drie dagen in de week) als coördinator p.r. en begeleiding vrijwilligers in dienst te hebben: Jet van Haitsma, die na een zwangerschapsverlof (tijdens welke zij was vervangen door Inge Ribbert) medio maart weer terugkeerde. Per 1 september is ook oud-vrijwilligster Janine Tijhoff tijdelijk in dienst genomen. Zij richt zich vooral op het werven en begeleiden van vrijwilligers en het onderhouden van het steunnetwerk. Hierdoor heeft Jet ruimte om zich meer op fondsenwerving te richten.

De aanpak voor fondsenwerving 2006

Eigen onderzoek: sleutelpersonen spreken en onderzoek doen naar directe fondsenwerving / subsidiemogelijkheden, sponsoring, direct mail bij donateurwerving, banken/verzekeringen/bedrijven, grotere donoren

Conclusies onderzoek: Kansen/bedreigingen > prioriteiten

Doelgroepanalyse en per doelgroep een benaderingsstrategie

In 2007 willen we aan de hand van dit onderzoek een fondsenwervingstrategie vaststellen voor de komende jaren

Financiën

Voor informatie over de financiën verwijzen wij u naar het financiële jaarverslag van PBI Nederland.

7 Het bestuur van PBI NEDERLAND

Het bestuur van PBI Nederland bestond in 2006 uit Ronald van Witzenburg (voorzitter), Jack van Luytelaar (penningmeester), Pim van Sambeek (secretaris), Joke Edenburg, Evelyn Crince, Evert Huisman, Martijn Klem, Dirk Steen, Edzo Tonkes en de adviseur Bart Monnens. Evelyn en Jack traden eind 2006 uit het bestuur. Als nieuwe penningmeester is eind 2006 Henk Boer aangetreden. Bestuurslid Joke Edenburg was ook internationaal actief als lid van de International Council van PBI.

8 Comité van Aanbeveling

Het Comité van Aanbeveling voor PBI Nederland bestond in 2006 uit:

Prof. Dr. Th.C. van Boven, prof. Mr. C.P.M. Cleiren, prof. Dr. S.W. Couwenberg, mgr. H.C.A. Ernst (emeritus), prof. Dr. B. de Gaay Fortman, mevr. I. van de Heuvel-de Blank, prof. dr. P.H. Kooijmans, prof. dr. D. Nauta, prof. dr. J. Niezing, mevr. L. Stael-Merkx, ds. H. Visser, prof. dr. L.J.A. Vriens, dr. L. Wecke, prof. dr. J. Wiersma

9 Uitgezonden Nederlandse vrijwilligers in PBI-teams

1.	Zwanet Hamming	Guatemala	1986
2.	Pim van Sambeek	Guatemala	mei-juni 1988, november 1988 – juni 1990
3.	Suzan van der Meij	Guatemala	juli-augustus 1988
4.	Piet Liedmeier	Sri Lanka	januari-juni 1991
5.	Rolinde Rietveld	Sri Lanka	februari-juli 1991, sep -dec 1991
6.	Kirsten Roep	Sri Lanka	juli-augustus 1991
7.	Alie Verstoep	Guatemala	september 1992 – februari 1993
8.	Ellen van der Zande	Guatemala	december 1992 – maart 1993
9.	Robert Nicolai	Sri Lanka	april-september 1996
10.	Wim Westerbaan	Colombia	februari 1996- januari 1997
11.	Marian Janssen	Guatemala	juni 1996 – mei 1997
12.	Rita Monteyne	Guatemala	oktober 1996 – september 1997
13.	Joke Edenburg	Noord-Amerika	enkele kortere periodes in 1997 en 1998
14.	Marlies van de Ven	Sri Lanka	maart 1997 – maart 1998
15.	Joel Koeckhoven	Colombia	juni 1997 – juni 1998
16.	Mirjam Koppe	Colombia	juni 1998 – aug 1999, jan - dec 2000
17.	Benno Vroklage	Haïti	januari-juli 1999
18.	Rita Monteyne	Colombia	februari 1999 – februari 2000
19.	Martijn Koning	Haïti	april-oktober 1999
20.	Wim Westerbaan	Indonesië	maart-april 1999, sept 1999 – april 2000
21.	Sanne van den Bergh	Indonesië	september 1999 – januari 2000
22.	Dorina Sedoeboen	Indonesië	april 2000 – mrt 2001, mei 2001 – april 2002
23.	Marian Janssen	Colombia	mei 2000 – mei 2001
24.	Rita Monteyne	Mexico	mei 2000 – september 2000
25.	Edu Jansing	Colombia	augustus 2001 – januari 2002
26.	Magda Oberndorff	Colombia	november 2001 – oktober 2002

27.	Annette Jansen	Indonesië	november 2001 – november 2002
28.	Inge Ribbert	Colombia	december 2001 – november 2002
29.	Dorrit Timmer	Colombia	mei 2002 – april 2003, juli 2003 – nov 2004
30.	Sjef van Asseldonk	Colombia	aug 2002 – juli 2003, sept 2003 – sept 2004
31.	Jan Wybe Oosterkamp	Colombia	september 2002 – augustus 2003
32.	Dunja van Kleef	Colombia	januari 2003 – januari 2004
33.	Heleen ter Ellen	Colombia	mei 2003 – april 2004
34.	Marijke Renzema	Colombia	juni 2003 – juni 2004
35.	Michael Smits	Indonesië	augustus 2003-juli2004,dec2004-feb 2005
36.	Joke Reijven	Colombia	september 2003 – augustus 2004
37.	Carol de Voogd	Indonesië	sep 2003 – aug 2004, okt 2005 – jan 2006
38.	Janine Tijhoff	Indonesië	jan 2004 – juli 2005, nov 2005 – maart 2006
39.	Esther Vink	Colombia	maart 2004 – februari 2005
40.	Katja Noordam	Colombia	aug 2004 – juli 2005, sep 2005 –
41.	Remko de Haas	Indonesië	oktober 2004 – mei 2005
42.	Sander Otten	Guatemala	december 2004 – november 2005
43.	Julie van Dassen	Indonesië	maart 2005 – februari 2006
44.	Moritz Tenthoff	Colombia	november 2005 –
45.	Marjolein van de Water	Mexico	februari 2006 -
46.	Natasja van Vlaenderen	Colombia	april 2006 –
47.	Tessa de Ryck	Indonesië	mei 2006 –
48.	Mascha Koekkoek	Indonesië	augustus 2006 –
49.	Jack van Luytelaar	Guatemala	december 2006 –

Dank aan alle PBI vrijwilligers in 2006

Inge Horstmeier, Bertine van Hovell, Cariene Joosten, Jurijne Jung, Zehava Perez, Jaime Rofina, Femke Stromer, Wim Verhallen, Esther Vink, Henk Wesseling, Wim Westerbaan, Roos Stringer, Marjolein van de Water, Katja Noordam, Jack van Luijtelaar, Inge Ribbert, Edgar Mulie, Marthe van Oort, Regien Stomphorst, Saloua el Batioui en het vrijwillige bestuur en Comité van Aanbeveling

PBI publicatie

'Handboek vrijwilligers PBI NL', september 2006

Een handboek voor iedereen die uitgezonden wil worden en/of in Nederland actief is voor PBI en meer achtergrond informatie wil